

[PSARSKI *ai*

psarski, psiarski.

a pochylone.

sg f A psiárską. ◇ n N psarski(e). ◇ pl N m pers psárscy.

Sł stp: psarskie (sb), Cn brak, Linde XIX w.: psiarski.

Przymiotnik od „psiarz”:

Przen: Pogardliwie o religii innowierców, niekatolickiej: żeście wy/ wy nieźczęfni Siniftrowie wynifzczyli mękę Páńfką przez wálzę Pśiarfką wiaré: gdy iáko pśi kiiá/ ták fię wy krzyzá y infzych pamiątek męki Páńfkiey boicie GrodzPraw 155.

a. *W funkcji rzeczownika: rzemieślnik zajmujący się wyprawianiem skór, garbarz (być może złośliwe przewisko od wyprawiania psich skór): Garbarze alias psarscy, którzy mieszkają na przedmieściu pod zamkiem, [...] których jest wszystkich w liczbie cechowych rzemieślników 28. LustrRus II 38.*

b. *W funkcji rzeczownika: »psarskie« = świadczenie pieniężne składane przez poddanych jako ekwiwalent pełnienia powinności psarza [cf PSIARZ]: contribucionibus ... iuris polonicalis videlicet sep, obrzas, narzas [...], Bodne, psarskye, Bobrowe, sokolne GlosyKórn II 244, II 245.*

SBu